

CVJETNICA: NEDJELJA MUKE GOSPODNJE

Na procesiji s grančicama

EVANĐELJE

Blagoslovljen onaj koji dolazi u ime Gospodnje.

✠ Čitanje svetog Evanđelja po Luki

Lk 19, 28-40

U ono vrijeme:

Nastavi Isus put uzlazeći u Jeruzalem.

Kad se približi Betfagi i Betaniji, uz goru koja se zove Maslinska, posla dvojicu učenika govoreći: »Hajdete u selo pred vama. Čim uđete u nj, naći ćete privezano magare koje još nitko nije zajahao. Odriješite ga i dovedite. Upita li vas tko: 'Zašto drijesite?', ovako recite: 'Gospodinu treba.'«

Oni koji bijahu poslani otiđoše i nađoše kako im bijaše rekao. I dok su drijesili magare, rekoše im gospodari: »Što drijesite magare?« Oni odgovore: »Gospodinu treba.« I dovedoše ga Isusu i staviše svoje haljine na magare te posjednuše Isusa.

I kuda bi on prolazio, prostirali bi po putu svoje haljine. A kad se već bio približio obronku Maslinske gore, sve ono mnoštvo učenika, puno radosti, poče iza glasa hvaliti Boga za sva silna djela što ih vidješe: »*Blagoslovljen Kralj, onaj koji dolazi u ime Gospodnje!* Na nebu mir! Slava na visinama!«

Nato mu neki farizeji iz mnoštva rekoše: »Učitelju, prekori svoje učenike.« On odgovori: »Kažem vam, ako ovi ušute, kamenje će vikati!«

Riječ Gospodnja!

U misi

Za misu ove nedjelje predviđena su tri čitanja. Veoma se preporučuje da se sva tri pročitaju, osim ako pastoralni razlozi drukčije savjetuju.

S obzirom pak na važnost čitanja povijesti muke Gospodnje, svećenik – imajući na umu narav svakoga pojedinog skupa vjernika – može od dva čitanja prije evanđelja uzeti samo jedno, ili samo povijest Muke, čak i u skraćenom obliku, ako je potrebno. Ali to vrijedi samo za mise koje se slave s narodom.

PRVO ČITANJE

Lica svojeg ne zaklonih od pogrda, ali znam da se neću postidjeti.

Čitanje knjige proroka Izaije

Iz 50, 4-7

Gospodin Bog dade mi jezik vješt
da znam riječju krijepiti umorne.
Svako jutro on mi uho budi
da ga slušam kao učenici.
Gospodin Bog uho mi otvori:
ja se ne protivih niti uzmicah.
Leđa podmetnuh onima što me udarahu,
a obraze onima što mi bradu čupahu,
i lica svojeg ne zaklonih
od pogrda ni od pljuvanja.
Gospodin Bog mi pomaže,
zato se neću smesti.
Zato učinih svoj obraz ko kremen
i znam da se neću postidjeti.

Riječ Gospodnja.

OTPJEVNI PSALAM

Ps 22, 8-9. 17-18a. 19-20. 23-24 (Ø.: 2a)

Ø. Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?

- ⁸ Svi koji me vide, podruguju se meni,
razvlače usne, mašu glavom:
⁹ »Uzdao se u Gospodina, neka ga sad izbavi,
neka ga spasi ako mu omilje!« Ø.

- 17 Opkolio me čopor pasa,
 rulje me zločinačke okružile.
 Probodoše mi ruke i noge,
 18 sve kosti svoje prebrojiti mogu. Ø.
- 19 Razdijeliše među se haljine moje
 i za odjeću moju baciše kocku.
 20 Ali ti, Gospodine, daleko mi ne budi;
 snago moja, pohiti mi u pomoć! Ø.
- 23 A sada, braći ću svojoj navješćivati ime tvoje,
 hvalit ću te usred zbora.
 24 »Koji se bojite Gospodina, hvalite njega!
 Svi od roda Jakovljeva, slavite njega!
 Svi potomci Izraelovi, njega se bojte!« Ø.

DRUGO ČITANJE

Ponizi sam sebe ... zato Bog njega preuzvisi.

Čitanje Poslanice svetoga Pavla apostola Filipljanima Fil 2, 6-11

Krist Isus, trajni lik Božji,
 nije se kao plijena držao svoje jednakosti s Bogom,
 nego sam sebe »oplijeni« uzevši lik sluge,
 postavši ljudima sličan;
 obličjem čovjeku nalik,
 ponizi sam sebe, poslušan do smrti,
 smrti na križu.
 Zato Bog njega preuzvisi
 i darova mu ime,
 ime nad svakim imenom,
 da se na ime Isusovo *prigne svako koljeno*
 nebesnikâ, zemnikâ i podzemnikâ.
I svaki će jezik priznati:
 »Isus Krist jest Gospodin!« –
 na slavu Boga Oca.

Riječ Gospodnja.

REDAK PRIJE EVANĐELJA

Fil 2, 8-9

Krist postade poslušan do smrti, smrti na križu.
 Zato ga Bog preuzvisi i darova mu ime, ime nad svakim imenom.

EVANĐELJE

Muka Gospodina našega Isusa Krista.

✠ Čitanje svetog Evanđelja po Luki

Lk 22, 14 – 23, 56 *

Kada dođe čas, sjede Isus za stol i apostoli s njim. I reče im: »Svom sam dušom čeznuo ovu pashu blagovati s vama prije svoje muke. Jer kažem vam, neću je više blagovati dok se ona ne završi u kraljevstvu Božjem.« I uze čašu, zahvali i reče: »Uzmite je i razdijelite među sobom. Jer kažem vam, ne, neću više piti od roda trsova dok kraljevstvo Božje ne dođe.« I uze kruh, zahvali, razlomi i dade im govoreći: »Ovo je tijelo moje koje se za vas predaje. Ovo činite meni na spomen.« Tako i čašu, pošto večeraše, govoreći: »Ova čaša novi je Savez u mojoj krvi koja se za vas proljeva.

A evo, ruka mog izdajice sa mnom je na stolu. Sin Čovječji, istina, ide kako je određeno, ali jao čovjeku onomu koji ga predaje.« I oni se počеше ispitivati tko bi od njih mogao takvo što učiniti.

Uto nastaje među njima prepirka tko bi od njih bio najveći. A on im reče: »Kraljevi gospoduju svojim narodima i vlastodršci nazivaju sebe dobrotvorima. Vi nemojte tako! Naprotiv, najveći među vama neka bude kao najmlađi; i predstojnik kao poslužitelj. Tâ tko je veći? Koji je za stolom ili koji poslužuje? Zar ne onaj koji je za stolom? A ja sam posred vas kao onaj koji poslužuje.

Da, vi ste sa mnom ustrajali u mojim kušnjama. Ja vam stoga u baštinu predajem kraljevstvo što ga je meni predao moj Otac: da jedete i pijete za mojim stolom u kraljevstvu mojemu i sjedite na prijestoljima sudeći dvanaest plemena Izraelovih.

Šimune, Šimune, evo Sotona zaiska da vas prorešeta kao pšenicu. Ali ja sam molio za tebe da ne malakše tvoja vjera. Pa kad k sebi dođeš, učvrsti svoju braću.«

Petar mu reče: »Gospodine, s tobom sam spreman i u tamnicu i u smrt.« A Isus će mu: »Kažem ti, Petre, neće se danas oglasiti pijetao dok tripot ne zatajiš da me poznaš.«

I reče: »Kad sam vas poslao bez kese i bez torbe i bez sandala, je li vam što nedostajalo?« Oni odgovore: »Ništa.« Nato će im: »No sada tko ima kesu, neka je uzme! Isto tako i torbu! A koji nema, neka proda svoju haljinu i neka kupi sebi mač jer kažem vam, ono što je napisano treba se ispuniti na meni: *'Među zlikovce bi ubrojen.'* Uistinu, sve što se odnosi na mene ispunja se.« Oni mu rekoše: »Gospodine, evo ovdje dva mača!« Reče im: »Dosta je!«

Tada izide te se po običaju zaputi na Maslinsku goru. Za njim pođoše i njegovi učenici. Kada dođe onamo, reče im: »Molite da ne padnete u napast!«

I otrgnu se od njih koliko bi se kamenom dobacilo, pade na koljena pa se molio: »Oče! Ako hoćeš, otkloni ovu čašu od mene. Ali ne moja volja, nego tvoja neka bude!« A ukaza mu se anđeo s neba koji ga ohrabri. A kad je bio u smrtnoj mucu, usrdnije se molio. I bijaše znoj njegov kao kaplje krvi koje su padale na zemlju. Usta od molitve, dođe učenicima i nađe ih snene od žalosti pa im reče: »Što spavate? Ustanite! Molite da ne padnete u napast!«

Dok je on još govorio, eto svjetine, a pred njom jedan od dvanaestorice, zvani Juda. On se približi Isusu da ga poljubi. Isus mu reče: »Juda, poljupcem Sina Čovječjeg predaješ?« A oni oko njega, vidjevši što se zbiva, rekoše: »Gospodine, da udarimo mačem?« I jedan od njih udari slugu velikoga svećenika i odsiječe mu desno uho. Isus odgovori: »Pustite! Dosta!« Onda se dotače uha i zacijeli ga. Nato Isus reče onima koji se digoše na nj, glavarima svećeničkim, zapovjednicima hramskim i starješinama: »Kao na razbojnika izidoste s mačevima i toljagama! Danomice bijah s vama u Hramu i ne digoste ruke na me. No ovo je vaš čas i vlast tminâ.«

Uhvatiše ga dakle, odvedoše i uvedoše u dom velikoga svećenika. Petar je išao za njim izdaleka. A posred dvorišta naložiše vatru i posjedaše uokolo. Među njih sjedne Petar. Ugleda ga neka sluškinja gdje sjedi kraj vatre, oštro ga pogleda i reče: »I ovaj bijaše s njim!« A on zanijeka: »Ne znam ga, ženo!« Malo zatim opazi ga netko drugi i reče: »I ti si od njih!« A Petar reče: »Čovječe, nisam!« I nakon otprilike jedne ure drugi neki navaljivaše: »Doista, i ovaj bijaše s njim! Tà Galilejac je!« A Petar će: »Čovječe, ne znam što govoriš!« I umah, dok je on još govorio, oglasi se pijetao. Gospodin se obazre i upre pogled u

Petra, a Petar se spomenu riječi Gospodinove, kako mu ono reče: »Prije nego se danas pijetao oglasi, zatajit ćeš me tri puta.« I izide te gorko zaplaka.

A ljudi koji su Isusa čuvali udarajući ga poigravali se njime i zastirući mu lice, zapitkivali ga: »Proreci tko te udario!« I mnogim se drugim pogrđama nabacivali na nj.

A kad se razdanilo, sabra se starješinstvo narodno, glavari svećenički i pismoznanci te ga dovedoše pred svoje Vijeće i rekoše: »Ako si ti Krist, reci nam!« A on će im: »Ako vam rekнем, nećete vjerovati; ako vas zapitam, nećete odgovoriti. No od sada će *Sin Čovječji sjedjeti zdesna Sile Božje.*« Nato svi rekoše: »Ti si, dakle, Sin Božji!« On im reče: »Vi velite! Ja jesam!« Nato će oni: »Što nam još svjedočanstvo treba? Tà sami smo čuli iz njegovih usta!«

I ustade sva ona svjetina. Odvedoše ga Pilatu i stadoše ga optuživati: »Ovoga nađosmo kako zavodi naš narod i brani davati caru porez te za sebe tvrdi da je Krist, kralj.«

Pilat ga upita: »Ti li si kralj židovski?« On mu odgovori: »Ti kažeš!« Tada Pilat reče glavarima svećeničkim i svjetini: »Nikakve krivnje ne nalazim na ovom čovjeku!« No oni navaljivahu: »Buni narod naučavajući po svoj Judeji, počevši od Galileje pa dovde!«

Čuvši to, Pilat propita da li je taj čovjek Galilejac. Saznavši da je iz oblasti Herodove, poslao ga Herodu, koji i sam bijaše onih dana u Jeruzalemu. A kad Herod ugleda Isusa, veoma se obradova jer ga je već odavna želio vidjeti zbog onoga što je o njemu slušao te se nadao od njega vidjeti koje čudo. Postavljao mu je mnoga pitanja, ali mu Isus uopće nije odgovarao. A stajahu ondje i glavari svećenički i pismoznanci optužujući ga žestoko. Herod ga zajedno sa svojom vojskom prezre i ismija: obuče ga u bijelu haljinu i poslao natrag Pilatu. Onoga se dana Herod i Pilat prijateljiše, jer prije bijahu neprijatelji.

A Pilat dade sazvati glavare svećeničke, vijećnike i narod te im reče: »Doveli ste mi ovoga čovjeka kao da buni narod. Ja ga evo ispitah pred vama pa ne nađoh na njemu ni jedne krivice za koju ga optužujete. A ni Herod jer ga poslao natrag nama. Evo, on nije počinio ništa čime bi zaslužio smrt. Kaznit ću ga dakle i pustiti.«

I povikaše svi uglas: »Smakni ovoga, a pusti nam Barabu!« A taj bijaše bačen u tamnicu zbog neke pobune u gradu i ubojstva.

Pilat im stoga ponovno progovori hoteci osloboditi Isusa. Ali oni vikahu: »Raspni, raspni ga!« On im treći put reče: »Tà što je on zla učinio? Ne nadoh na njemu smrtne krivice. Kaznit ću ga dakle i pustiti.« Ali oni navaljivahu iza glasa ištući da se razapne. I vika im bivala sve jača. Pilat presudi da im bude što ištu. Pusti onoga koji zbog pobune i ubojstva bijaše bačen u tamnicu, koga su iskali, a Isusa preda njima na volju.

Kad ga odvedoše, uhvatiše nekog Šimuna Cirenca koji je dolazio s polja i stave na nj križ da ga nosi za Isusom.

Za njim je išlo silno mnoštvo svijeta, napose žena, koje su plakale i naricale za njim. Isus se okrenu prema njima pa im reče: »Kćeri Jeruzalemske, ne plačite nada mnom, nego plačite nad sobom i nad djecom svojom. Jer evo idu dani kad će se govoriti: 'Blago nerotkinjama, utrobama koje ne rodiše i sisama koje ne dojiše.'

Tad će početi govoriti gorama: 'Padnite na nas!' i bregovima: 'Pokrijte nas!' Jer ako se tako postupa sa zelenim stablom, što li će biti sa suhim?«

A vodili su i drugu dvojicu, zločince, da ih s njime pogube.

I kada dođoše na mjesto zvano Lubanja, ondje razapeše njega i te zločince, jednoga zdesna, drugoga slijeva. A Isus je govorio: »Oče, oprosti im, ne znaju što čine!«

I razdijeliše među se haljine njegove bacivši kocke. Stajao je ondje narod i promatrao. A podrugivali se i glavari govoreći: »Druge je spasio, neka spasi sam sebe ako je on Krist Božji, Izabranik!« Izrugivali ga i vojnici, prilazili mu i nudili ga octom govoreći: »Ako si ti kralj židovski, spasi sam sebe!« A bijaše i natpis ponad njega: »Ovo je kralj židovski.«

Jedan ga je od obješenih zločinaca pogrđivao: »Nisi li ti Krist? Spasi sebe i nas!« A drugi ovoga prekoravaše: »Zar se ne bojiš Boga ni ti, koji si pod istom osudom? Ali mi po pravdi jer primamo što smo djelima zaslužili, a on – on ništa opako ne učini.« Onda reče: »Isuse, sjeti me se kada dođeš u kraljevstvo svoje.« A on će mu: »Zaista ti kažem: danas ćeš biti sa mnom u raj!«

Bijaše već oko šeste ure kad nastatama po svoj zemlji – sve do ure devete, jer sunce pomrča, a hramska se zavjesa razdrije po sredini. I povika Isus iza glasa: »Oče, u ruke tvoje predajem duh svoj!« To rekavši, izdahnu.

Kad satnik vidje što se zbiva, stane slaviti Boga: »Zbilja, čovjek ovaj bijaše pravednik!« I kad je sav svijet koji se zgrnuo na taj prizor vidio što se zbiva, vraćao se bijući se u prsa.

Stajahu podalje i gledahu to svi znanci njegovi i žene koje su za njim išle iz Galileje.

I dođe čovjek imenom Josip, vijećnik, čovjek čestit i pravedan; on ne privoli njihovoj odluci i postupku. Bijaše iz Arimateje, grada judejskoga i iščekivaše kraljevstvo Božje. Taj dakle pristupi Pilatu i zaista tijelo Isusovo. Zatim ga skinu, povi u platno i položi u grob isklesan u koji još ne bijaše nitko položen. Bijaše dan Priprave; subota je svitala. A pratile to žene koje su s Isusom došle iz Galileje: motrile grob i kako je položeno tijelo njegovo. Zatim se vrate i priprave mirmirise i pomasti.

Riječ Gospodnja.

ili kraće

✠ Čitanje svetog Evanđelja po Luki

Lk 23, 1-49

U ono vrijeme:

Ustadoše starješine narodne, glavari svećenički i pismoznanci te odvedoše Isusa Pilatu i stadoše ga optuživati: »Ovoga nadosmo kako zavodi naš narod i brani davati caru porez te za sebe tvrdi da je Krist, kralj.«

Pilat ga upita: »Ti li si kralj židovski?« On mu odgovori: »Ti kažeš!« Tada Pilat reče glavarima svećeničkim i svjetini: »Nikakve krivnje ne nalazim na ovom čovjeku!« No oni navaljivahu: »Buni narod naučavajući po svoj Judeji, počevši od Galileje pa dovde!«

Čuvši to, Pilat propita da li je taj čovjek Galilejac. Saznavši da je iz oblasti Herodove, posla ga Herodu, koji i sam bijaše onih dana u Jeruzalemu. A kad Herod ugleda Isusa, veoma se obradova jer ga je već odavna želio vidjeti zbog onoga što je o njemu slušao te se nadao od njega vidjeti koje čudo. Postavljao mu je mnoga pitanja, ali mu Isus uopće nije odgovarao. A stajahu ondje i glavari svećenički i pismoznanci optužujući ga žestoko. Herod ga zajedno sa svojom vojskom prezre i ismija: obuče ga u bijelu haljinu i posla natrag Pilatu. Onoga se dana Herod i Pilat sprijateljiše, jer prije bijahu neprijatelji.

A Pilat dade sazvati glavare svećeničke, vijećnike i narod te im reče: »Doveli ste mi ovoga čovjeka kao da buni narod. Ja ga evo ispitah pred vama pa ne nađoh na njemu ni jedne krivice za koju ga optužujete. A ni Herod jer ga posla natrag nama. Evo, on nije počinio ništa čime bi zaslužio smrt. Kaznit ću ga dakle i pustiti.«

I povikaše svi uglas: »Smakni ovoga, a pusti nam Barabu!« A taj bijaše bačen u tamnicu zbog neke pobune u gradu i ubojstva.

Pilat im stoga ponovno progovori hoteci osloboditi Isusa. Ali oni vikahu: »Raspni, raspni ga!« On im treći put reče: »Tà što je on zla učinio? Ne nađoh na njemu smrtne krivice. Kaznit ću ga dakle i pustiti.« Ali oni navaljivahu iza glasa ištuci da se razapne. I vika im bivala sve jača. Pilat presudi da im bude što ištu. Pusti onoga koji zbog pobune i ubojstva bijaše bačen u tamnicu, koga su iskali, a Isusa preda njima na volju.

Kad ga odvedoše, uhvatiše nekog Šimuna Cirenca koji je dolazio s polja i stave na nj križ da ga nosi za Isusom.

Za njim je išlo silno mnoštvo svijeta, napose žena, koje su plakale i naricale za njim. Isus se okrenu prema njima pa im reče: »Kćeri Jeruzalemske, ne plačite nada mnom, nego plačite nad sobom i nad djecom svojom. Jer evo idu dani kad će se govoriti: 'Blago nerotkinjama, utrobama koje ne rodiše i sisama koje ne dojiše.'

Tad će početi govoriti gorama: '*Padnite na nas!*' i bregovima: '*Pokrijte nas!*' Jer ako se tako postupa sa zelenim stablom, što li će biti sa suhim?«

A vodili su i drugu dvojicu, zločince, da ih s njime pogube.

I kada dođoše na mjesto zvano Lubanja, ondje razapeše njega i te zločince, jednoga zdesna, drugoga slijeva. A Isus je govorio: »Oče, oprosti im, ne znaju što čine!«

I razdijeliše među se haljine njegove bacivši kocke. Stajao je ondje narod i *promatrao.* A *podrugivali se* i glavari govoreći: »Druge je spasio, neka spasi sam sebe ako je on Krist Božji, Izabranik!« Izrugivali ga i vojnici, prilazili mu i nudili ga *octom* govoreći: »Ako si ti kralj židovski, spasi sam sebe!« A bijaše i natpis ponad njega: »Ovo je kralj židovski.«

Jedan ga je od obješenih zločinaca pogrđivao: »Nisi li ti Krist? Spasi sebe i nas!« A drugi ovoga prekoravaše: »Zar se ne bojiš Boga ni

ti, koji si pod istom osudom? Ali mi po pravdi jer primamo što smo djelima zaslužili, a on – on ništa opako ne učini.« Onda reče: »Isuse, sjeti me se kada dođeš u kraljevstvo svoje.« A on će mu: »Zaista ti kažem: danas ćeš biti sa mnom u raj!«

Bijaše već oko šeste ure kad nastala tama po svoj zemlji – sve do ure devete, jer sunce pomrča, a hramska se zavjesa razdrije po sredini. I povika Isus iza glasa: »Oče, *u ruke tvoje predajem duh svoj!*« To rekavši, izdahnu.

Kad satnik vidje što se zbiva, stane slaviti Boga: »Zbilja, čovjek ovaj bijaše pravednik!« I kad je sav svijet koji se zgrnuo na taj prizor vidio što se zbiva, vraćao se bijući se u prsa.

Stajahu podalje i gledahu to svi znanci njegovi i žene koje su za njim išle iz Galileje.

Riječ Gospodnja.